

Ο ΕΠΙΛΩ (ή ΒΙΡΓΙΑΝΝΑΪΚΟΣ)ΜΥΛΟΣ

Ο μύλος αυτός, βρίσκεται σε ψηλότερο και νοτιότερο γεωγραφικό σημείο ως προς τους άλλους μύλους του χωριού.

Δεν κατέστη εφικτό να εξακριβωθεί τίνος ιδιοκτησία ήταν προ του **1821**.Ανήκε σε Έλληνα τοπικό αξιωματούχο (Κοτσάμπαση, Αρματωλό), ή Τούρκο και ποίον, σε κοινότητα της εποχής και ποία ή σε Ναό, Μοναστήρι κλπ.

Πάντως μετά το **1821**, βρέθηκε να είναι ιδιοκτησία ατόμου με το επώνυμο ΠΟΛΥΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ ή ΒΙΡΓΙΑΝΝΗΣ καταγόμενος από το παρακείμενο χωριό Άκοβος.

Στον κατάλογο αγωνιστών του **1821** της περιοχής Φαλαισίας, περιλαμβάνεται και άτομο με το ονοματεπώνυμο:ΠΟΛΥΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ ή ΒΙΡΓΙΑΝΝΗΣ Κων/νος από τον Άκοβο. Αυτό δεν σημαίνει ότι οπωσδήποτε πρόκειται περί του ίδιου προσώπου, αλλά και δεν δύναται να αποκλεισθεί τελείως, οπότε είναι πιθανές οι εξής εκδοχές:

1.Να ήταν ιδιοκτησία των προγόνων του και να τον κληρονόμησε από αυτούς ή να τον είχε αγοράσει από ξένο πρόσωπο.

2.Εάν ήταν ιδιοκτησία Τούρκου και μετά το **1821** κατέστη εθνικός, είναι επίσης πιθανόν να :

α)Έλαβε μέρος σε δημόσιο πλειστηριασμό (δημοπρασία) και να τον αγόρασε.

β) Να του παρεχωρήθη από την Ελληνική Πολιτεία για τις προσφερθείσες υπηρεσίες του προς το έθνος.

γ)Να τον σφετερίσθηκε –κατέλαβε αυθαίρετα δυναμικά (δυναστικώς κατά την τότε έκφραση στην περιοχή) με τη δύναμη που έβγαινε από την κάνη του όπλου του, φαινόμενο, όχι σπάνιο κατά τα πρώτα μετεπαναστατικά χρόνια.

Από τα μητρώα αρρένων της τέως κοινότητας Γιανναϊκών, προκύπτει ότι στο χωριό μας γεννήθηκαν οι κατωτέρω άρρενες με το επώνυμο ΠΟΛΥΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ :

Α)Παναγιώτης του Δημητρίου, το έτος **1850**

Β)Δημήτριος του Παναγιώτη, το έτος **1879**.

Γέννηση άλλου ανδρός με το επώνυμο αυτό δεν προκύπτει διότι η οικογένεια έφυγε και εγκαταστάθηκε στον Άκοβον ή αλλού ή διότι έσβησε ελλείψει αρρενογονίας.

Η δεύτερη άποψη θεωρείται ως η πλέον πιθανή σύμφωνα με αφήγηση συμπολίτη μας που αν ζούσε σήμερα θα πλησίαζε τα **100**, γενομένη προ **20**ετίας ,προς τον συντάκτη της παρούσης εργασίας και έχουσα περίπου ως κάτωθι:

<<Κατά το 25 (έτος 1925), μια χήρα από τον Άκοβον, Γιαννούλα Πολυχρονοπούλου την έλεγαν, πούλησε τα δυο αγκωνάρια (το 50%) του απάνω μύλου στον γέρο Πανάγο (Παναγόπουλου Πανάγο του Δημητρίου 1884-1957), γιατί πάντρευε το κορίτσι της>>.

Το άλλο 50%(δυο αγκωνάρια) είχε αγοράσει, άγνωστο πότε και από ποιο πρόσωπο ο Μωρόγιαννης Κων/νος του Ευσταθίου (1896-1937).Το έτος 1935 ή 1936 ο Παναγόπουλος πούλησε το 50% του μύλου αυτού στον Μωρόγιαννη.

Οι Παναγόπουλος και Μωρόγιαννη ήταν Γιαννιώτες.

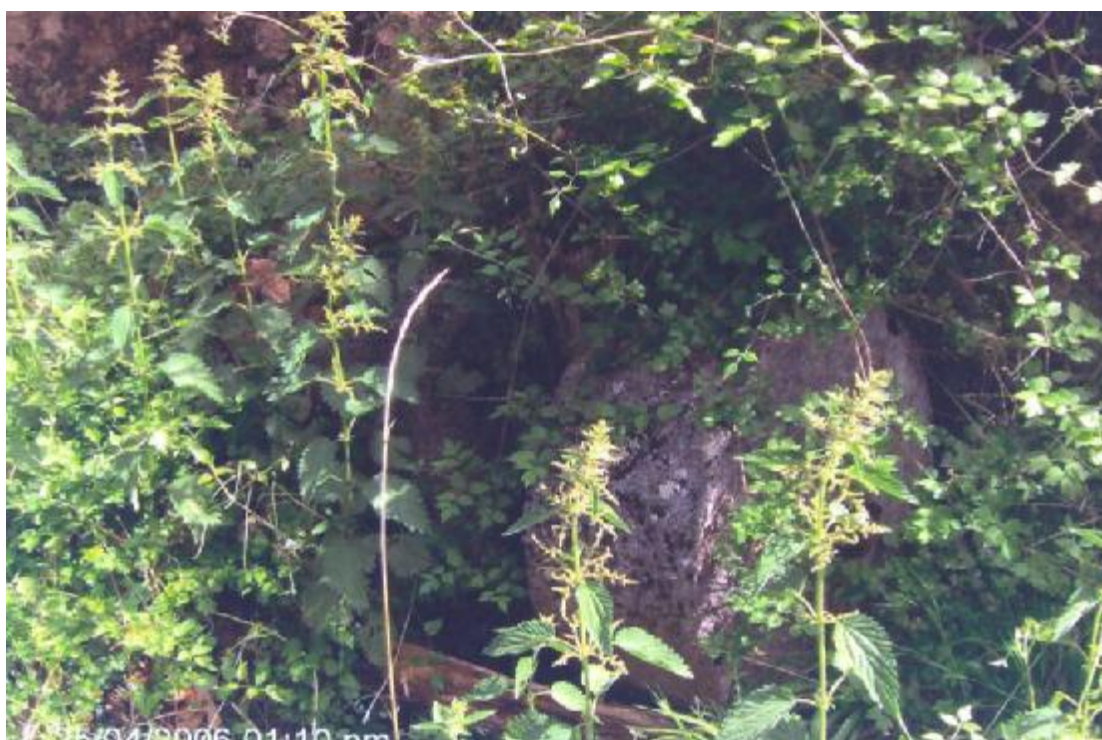
Ο γιος του Μωρόγιαννη, Ευστάθιος , (1915-1993), το έτος 1946 με ανάλογη επέκταση του κτιρίου,(του μύλου), δημιούργησε και ελαιοτριβείο υδροκίνητο το οποίο λειτούργησε μέχρι το έτος 1968(Δεκέμβριο και Ιανουάριο)

Το έτος 1956 με νέα επέκταση του ιδίου κτιρίου , ίδρυσε και νεροτριβή, η οποία λειτούργησε μέχρι το έτος 1972.

Ο μύλος λειτούργησε μέχρι το έτος 1975.Σήμερα όλο το κτιριακό συγκρότημα , έχει καταρρεύσει, ο εξοπλισμός του έχει καλυφθεί από κεραμίδια, πέτρες, βάτα κλπ και μόνο η κρέμαση στέκει όρθια.Σύμφωνα με πληροφορίες μας, οι απόγονοι του Ευστάθιου Μωρόγιαννη προτίθενται να αναστηλώσουν το κτίριο αυτό.

ΤΟ ΒΑΓΕΝΙ ΚΑΙ Η ΚΡΕΜΑΣΗ

ΤΜΗΜΑ ΤΟΥ ΤΟΙΧΟΥ

ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝΑΓΟΣ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (1884-1956)

ΜΩΡΟΓΙΑΝΝΗ ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΤΟΥ ΚΩΝ/ΝΟΥ(1915-1993)

ΜΩΡΟΓΙΑΝΝΗΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΤΟΥ ΚΩΝ/ΝΟΥ (1915-1993)